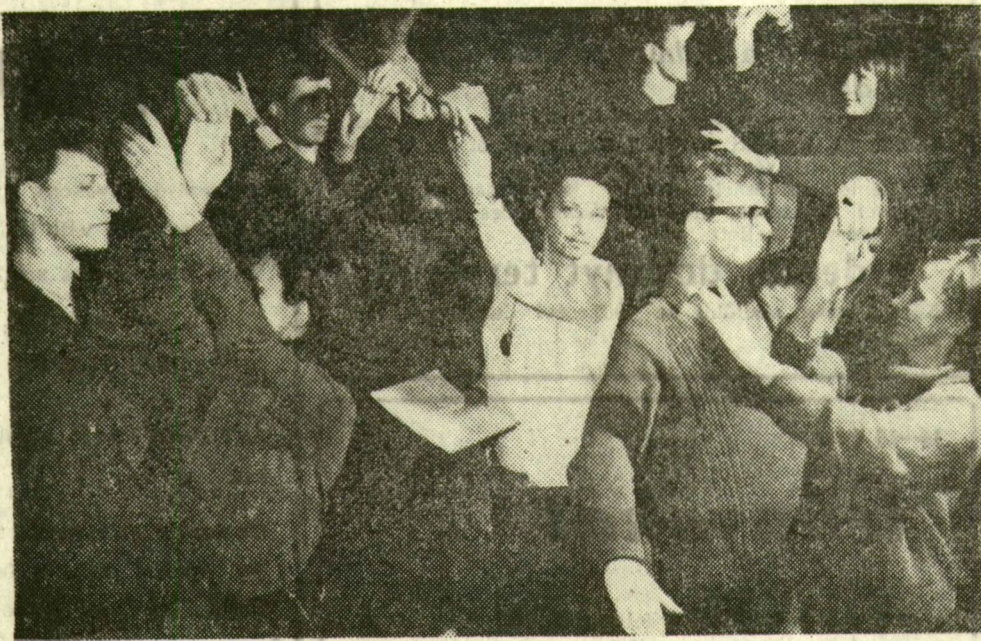

FIATALOK FORUMA

A mikor 16-24 éves az ember, akkor a legnehezebb megtalálni, mit csináljon, ha már befejezte a munkáját vagy megtanulta a feladott lecke-t? Olyan sok minden kavargó ilyenkor a fejekben, a legszívesebben valamennyi ötletet valóra válna! Persze, erre azért nincs mód, mert nagyon hamar eltelik az a néhány óra, amely a szórakozás lehet.

Unatkozó fiatal tehát nincs Szegeden. A KISZ is egyre több gondot fordít a szabad idő hasznos eltöltésének biztosítására. Könnyű megtalálni, kinek mi felel meg legjobban. A kezdők először tánciskolába járhatnak, a haladók társastánccot vagy népi táncot tanulnak. Amint kedvük tartja. Azután van irodalmi színpad, klub s még sok minden. Szórakozás valamennyi a javából, egy sem haszontalan!

Négyen a táncról

HELYSZÍN: a Móra Ferenc Művelődési Otthon, a Modern társastáncklub verseny-táncosainak próbája.
IDŐ: este 8 óra.
SZEREPLŐK: Páy Edit—Serley Iván és Tárkányi Erika—Törökgyörgy József, C-kategóriás szalontáncos-párok.

— Edit: Nem igaz, hogy a shake-t nem lehet izlésesen táncolni.
Erika: Lehet, de nem min-

denki hajlik az izléses tánc-ra. Múlt héten bálban voltam. Felkért egy fiú, de rékig dobálta a lábait. Úgy ugrált, mint egy bakkecske.

Iván: S a többiek azt hiték, ő az elegáns és a modern. (Nevetnek.)

Erika: Na, nem mindenki. Én bizony otthagytam, amikor nem volt hajlandó normálisan táncolni. Láttad volna a sértett képét!

József: Tulajdonképpen meg sem tudnám fogalmazni, milyen tánc a shake.

Iván: Pedig egyszerű: egyet balra, kettőt jobbra, plusz a rezgőcsárdás térdrezgése, fűszerezve kar alatti helycserékkel, egyszóval swingelemekkel.

József: Persze, mindez jól kombinálva.

Erika: (feláll, József felé nyújtja kezét.) Gyere. Így valahogy. (Helyeslőleg bólogtatnak.)

Iván: Tudod mi borzalmas még? A ritmus nélküli táncos. Pedig lányoknál az a lényeg, hogy alkalmazkodni tudjanak a partnerekhez.

Edit: Igaz, de olyan partnerhez, aki nem ugrál, nem lengeti magát, mint egy szélkakas és van ritmusérzéke.

Összecsattan a táncot vezetőnőnyere. Ők négyen, s a többi tíz-egynéhány C- és D-kategóriás versenytáncos a parkettre lépnek. Megszólal a zongora, s vidáman siklanak a párok. Egyik sem ugrál, egyik sem véti el a lépést.

Szöveg: Kovács Attila

Fotó: Somogyi Károlyné

Zeng a padló

A Juhász Gyula Művelődési Otthonban vidáman ropják a táncot a népi táncosok. Új műsorukra készülnek, s ez bizony a szórakozás mellett alapos munka is. A veritékes próba után viszont jólesik a beszélgetés, a tréfa.

Ez is iskola

Nemcsak időtöltés

Negyven 15-16 éves fiú és lány áll körben a Móra Ferenc Művelődési Otthon nagytermében.

— Most vegyük át a foxtrotot, blues-t, csárdást és a swinget. Először a fiúk lépéseit kérem.

Zene nélkül, egyszerre mozdulnak a lábak.

— Most a lányokét... Igen, rendben van. Most kö-zösen. Jó, bár Klári sietett, Jutka pedig lemaradt. Alakítsunk párokat, próbáljuk meg zenével!

A fiúk még nehézkesen, de átfogják a lányok derekát, s nagy igyekezettel lépgetnek. Darabos a mozgás, de hétről hétre biztonságosabb lesz. Sokan felső-hajtanak egy-egy eltalált lépés után.

— De jó lenne már a haladók tanfolyamra járni, s úgy táncolni, mint a „nagyok”.

S nagy részük eljut a haladók csoportjába, sőt néhány év lelkes táncolás után „betáncolja” magát az egyre szélesedő szegedi versenytáncosok táborába.

Barna és mosolygós arcú. Lelkesedő és életerőről pat-tanó. Foglalkozása: joghall-gató, szórakozása a színját-szás, Molnár Juditnak hív-ják.

— Nem is tudnám megmondani, miért szerettem meg az irodalmi színpadunkat. Úgy hoztam nőtt, hogy már el sem tudnám képzelni nélküle. Komlón kezdtem a versmondást, s itt, a szülővárosomban sem tudtam abbahagyni. Van egy kis közösségünk, csupa jó barát, és nemcsak a színpad, ami összeköt bennünket: a beszélgetések, a viták, az együttléte, ami összekovácsolta a kis társaságot. Tulajdonképpen önmagunk kedvtelésére csináljuk az irodalmi színpadot is. Társaság, vidámság, időtöltés, s amit talán még nem fogalmazunk meg magunknak: úgy tanulunk, hogy észre sem vesszük. Persze van az irodalmi színpadi munkában egy kis rejtett hiúság is. Magunk kedvére játszunk ugyan, de titkon azt szeretnénk, minél többen lássák műsorunkat.

— Jelenleg mit próbálnak?

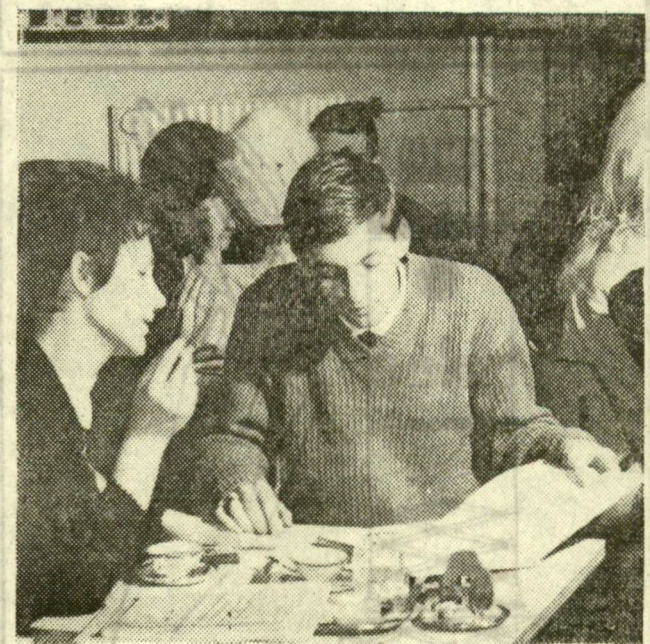
— Három egyfelvonásost. S olyan jó lenne a máso-

dik, harmadik, vagy a tíze-dik előadást is elérni...

Arca kipirul, belehevül a beszédbé:

— Mert nagyon sok hely-re el lehetne vinni a járásba is ezeket a darabokat. Iskolákba, művelődési otthonokba. Csak segítségre volna szükségünk.

Nem akadna segítőtje, vendéglátója a szakszervezet irodalmi színpadának?

Tanulás

Olykor furcsán dorbézolnak a fiatalok az Éva eszpresszóban. Ez a két orvostan-főle hajlva készül a vizsgára. S hogy egymás kezét fogják? Ha így jobban megy...

Az árrés és a háziasszonyok

— Jónapot, Juliska.
— Jónapot, Mariska.
— Hol volt?
— Bevásároltam. És ma-ga?

— Én is.
— Mit vett?
— Félkész húst, burgo-nyával.
— Nocsak, én is. Meny-nyiért?

— Kétszemélyes adagot, 11,40-ért.
— Haha! Maga még nem ismeri a dörgést. Ugyanazt én 9 forintért kaptam. Né-ze, itt az ára.

— Talán mert nem ugyan-azt vette, mint én.
— Hogyhog? Hiszen ez is bécsi, az is bécsi, két szel-et ez is, kettő a magáé is.
— Az mégsem ez.

— ?
— Figyeljen ide. Megma-gyarázom. Ez a hús ugyan-az, mint az, de mégsem az. Ez olyan, ami itt készül Szegeden, az Alföldi Üzem-élelmezési Vállalat 6-os számú telepén. Az enyémét viszont a Hűtőipari Vállalat gyártotta. Namármost. Igaz ugyan, hogy ez is ugyanaz, mint az, de mégsem az, mert a Hűtőipari Vállalat olcsóbban adja. Érti már?

— Dehogy értem! Ha ez is az, mint az, miért drá-gább?

— Az árrés miatt.
— Mi miatt? Milyen ré-se van az árnak?

— Az árnak nincs rése, csak úgy hívják a százalé-kot. Rendelet szabályozza ugyanis, hogy nagyüzemi gyártásnál mennyi többlet-et számolhatnak fel nye-reségnek, s mennyit a ven-déglátóipari termelésben.

— Mennyit?
— A mirelit félkész áru 11-12 százalékkal kerül többbe, mint az összes hoz-zzávaló. A vendéglátó 25-30 százalékkal adja drágáb-ban. Érti már?

— Érttem. És ez miért jó? Miért nem gyártja az összes félkész húst a mi-relit?

— ?
— Mondja, hol lehet mi-relit árut kapni?
— Minden boltban.
— És mikor?
— Ezt ne tolem kérdez-ze. Egyet elárulhatok: ha éppen szállítanak.

Mariska félre nem érthe-tően az egre nézett, meg-igazította bevásárlószaty-rát.

— Viszontlátásra!
Juliska is elindult, s nem fért a fejébe: ha a hús ugyanaz, akkor miért nem ugyanaz az ára, s ha a vendéglátó pótolni tudja félkész húsból azt, amit a mirelit hússzúke miatt nem tud gyártani, akkor miért van mégis félkész húsból hiány a mirelitnél, s miért tudja pótolni a vendéglátóipar. A ven-déglátó miért nem lát csak vendéget, s miért nem ad-ja oda a félkész húsnak va-lót a mirelitnek, hogy a 25-30 százalékos árrés he-lyett 11-12 százalékos többlet költséggel kapha-sa meg a vásárló ugyanazt a boltban. S az sem fért meg a fejében, hogy a ke-reskedelem miért veszi át a magasabb árú húst, ha logikus szervezéssel ala-csonyabb felárral is meg lehetne oldani a dolgot.

A. K.

Téli madárgondozás

A biológiai növényvéde-lemnek legmegbízhatóbb, legeredményesebb kipróbált végrehajtói a madarak. Hí-vas nélkül teremnek ott, ahol szükség van rájuk, ahol a növényi kártevők megje-lennek. Minden országnak gazdasági érdeke, hogy ho-nos fészkelő madaraink vé-delme mellett az átvonuló madártömegeket, téli ven-dégmadarokat is védelem-ben részesítse. Honos mada-raink védelme érdekében nálunk is történtek rendleti intézkedések főleg a fészke-lések biztosítása érdekében.

Leghasznosabb odúlakó madaraink odújukat korhadó fába vájítják. A korszerű erdőgazdálkodás azonban odvas fákat nem tűr. A természetes odúkat mester-séges odúkkal kell pótolni. Rendelet kötelezőleg írja elő, hogy a művelt területek nagysága szerint megfelelő számú mesterséges odúkat kell kihelyezni a kert-, gyümölcs-, erdőgazdaságokban. Az odúban megtelepedett madarak többszöri ivadék-nevelés során a kártevőktől tisztítják meg a környék gyümölcsfáit, a kertek ter-melvényeit, az erdőrészeket. Rendelet szerint a mezőgaz-daságitag művelt területeken 2 méteres lesőfákat kell bi-zonyos távolságokra elhe-lyezni az egerek és egyéb kártékony rágcsálókat pusztító ragadozómadarak szá-mára.

Honos hasznos madaraink-cnak csak kis töredéke telet át velünk, de annál több az északi országokból a hoz-zánk érkező sok hasznos ma-dár. A délfelé lehúzóadás foka a téli eleségtől függ. Vannak évek, amidőn nagy-tömegben jelennek meg téli madarak (zsezsélek, csontollú madarak, téli pinty, sű-völtök stb.), némely eszten-dőben azonban teljesen el-maradnak. Mozgásuk az éle-tem mennyiségétől függ. Honos magyar madaraink a délibb vidékeken kérés-ként „vendégjogot”. A nálunk te-lelő, ezernyi kilométer tá-volságról hozzánk érkező apró madarak a gyomga-

pusztítással nagy hasznot je-lentenek.

Hogy állunk a téli gondo-zás problémájával? Ez a kérdés még rendezetlen és csaknem a társadalom kö-nnyörületességére van bízva. Madárvédelmi törvényeink tiltják a madarak pusztítá-sát, s fészkeinek, fiókaneve-lésének zavartalanágát ír-ják elő. Vonulás során és télen pusztul a legtöbb ma-dár, az éhhalált „természe-tes” veszteségnek könyvel-hetjük el.

Kinek ne tűnt volna fel Szegeden a sok ezernyi fe-nyőgíró? A Lenm körút, a Kossuth Lajos sugárút faso-rai csontollú madarak, se-regélyek lepték el mindad-dig, amíg ott a celtisz fa bo-gyói élelmet nyújtottak szá-mukra. Példát mutat ez arra, hogy az utcák fasítá-sánál, ligetek, kertek bok-rostításánál bogyótermő nö-vényeket (galagonya, fagyal, csipke stb.) honosítsunk meg. A bogyóevő madarakat téli etetőbe nem lehet szoktatni.

A téli madáretetőbe ola-jos magvak (napraforgó, kö-les, len, tökmag stb.) a leg-megfelelőbbek. A cinégek szalonnát, faggyút is szíve-sen eszegetnek. Cél szerű a téli madáretető mellé fészkelőket is helyezni, mert ezzel a hasznos madarakat megtelepedésre bírhatjuk. A nemzetközileg is elfogadott madárvédelmi — különös-képpen a magyar — törvé-nyek az emberi kéz által okozott madárpusztulásnak jórészt elejét vették. (Az utóbbi két évszázadban vi-lágviszonylatban 200 madár-faj pusztult ki és jelenleg 100 madárfaj van a kive-téses útnán.) Kölcsonós nem-zetgazdasági érdekből azon-ban a madárvédelem útján tovább kell menni. A rezervátumok nem elegendők. A nemzetek között kiépítendő kapcsolat egyik láncazeme, hogy egymás értékeit meg-becsüljük és védjük. A ha-tárokat átrepülő madár Rő-zös érték, védelmét, téli gondozását nemzetközi köte-lességeinknek kell tekinteni.

Dr. BERETZK PÉTER

Vasárnap, 1967. február 19. DÉL-MAGYARORSZÁG 9

As EM 5. EPFU szegedi kirendeltsége állandó munkára alkalmas

rakodómunkásokat
és fiatal

autószerelőket

Felvételre jelentkezés Szeged, Osz. u. 4. x

Erettségizett,

rajzolni tudó
férfit keresünk

geodéta mellé figuránsnak. Jelentkezés írásban. Postafiók 1. xS. 26 706